

Mehmed Dede dualarla anıldı...

Mevlana Dergahı'nın son dedesi Ankaralı Mehmet Arısoy Dede, Üçler Hamuşanındaki kabri başında anıldı.

Mevlana Dergahı'nın son dedesi Ankaralı Mehmet Arısoy Dede, Üçler Hamuşanındaki kabri başında anıldı.

Gazeteci-Yazar İhsan Kayseri, "Ankaravi Dede" olarak bilinen Mehmet Arısoy'un 1874 yılında Ankara'da doğduğunu, Yorgancıoğulları sülalesine mensup olduğunu söyledi.

Mehmet Dede'nin ilk, orta ve lise tahsilinden sonra Ankara Mülkiye Mektebi'ne girdiğini belirten Kayseri, şunları kaydetti:

"Burada Arapça, Farsça ve Fransızca ile birlikte Ulum-i Diniye, tarih, coğrafya, matematik gibi dersler okumuştur. Mülkiye'de öğrenci iken Fransızca hocası Türkçeye çevirmek üzere kendisine bir beyit vermiştir. Bu beyiti tercüme eden Mehmet Dede, beyitin Hz. Mevlana'ya ait olduğunu öğrendikten sonra büyük bir hayranlık duyuyor, adeta aşka kapılıyor. 10 Haziran 1895 tarihinde Mülkiye'yi bitirince kendisini Ankara Mevlevi Dergahında bulmuş, Ali Dedeye (Derviş olmak istediğini) söylemiştir. Ali Dede (Sen büyük bir devlet adamı olacaksın) dediyse de Mehmet Dede, dervişlikte ısrar edince (O halde git, babandan izin al gel) delmiş, o da tam bir sene babasından dervişlik için izin istemiş, sonunda istediği izni almıştır.

Bunun üzerine Ali Dede, Mevlana Dergahı'ndaki, Aşki Dede'ye bir mektup yazarak kendisini Konya'ya göndermiştir. Aşki dedenin izniyle çile doldurmaya başlayan Mehmet Dede, çok genç yaşta dergahta hücre sahibi olmuş, 60 yıl Mevlana Dergahı'ndaki hücrelerinde yaşamış, müzenin düzenlenmesinde görev almıştır."

İsmail Detseli'nin Kur'an-ı Kerim tilaveti ve Postnişin Mustafa Holat'ın Mevlevi duasıyla program sona erdi.

Bir "Velî" nin arkasından

16.10.1957

Konya'da Mevlâna Dergâhında Höcrenişin iken bu ayın onuncu Perşembe günü Hakka yürüyen Mehmet Dede hakkında pek çok tâ'ziyetnâmeler aldım. Bu mübârek zâtın irtihâli memleketin mâneviyat âleminde büyük bir teessür ve heyecan uyandırdı. Hazret-i Mevlânâ'ya intisabı yetmiş ve Mevlânâ'nın huzurunda ve yakınında bulunması elli küsür seneye tekabül eden bu Mevlânâ bendesinin bugün boş kalan hücresinin el'ân ziyaret edilmekte olduğunu Konya'dan aldığımız haberlerden öğreniyoruz.

Vefatından sonra yazdığım yazıda Hazretin ufûlüne dair tafsilât veremediğim için bu noksanı yazımla ikmâl etmek istedim. Evrakı arasında çıkan 60 sene evvelki tarihli bir diploma ile merhûmun Ankara İdadî (Lise) mektebinden mezun olduğu anlaşılıyor. Mektebi ikmal ettikten sonra Yenikapı Mevlevihânesine çilekeş derviş olarak girmiş, çilesini bitirip dedegân mertebesini ihraz eylemiş, Konya'ya gelerek türbedarlık muavinliği ve huzûr hizmetinde bulunmuş, elli küsür sene Hazret-i Mevlânâ'dan ayrılmamıştır.

Dede Hazretlerinin ahirete intikali şöyle olmuştur: Rahatsızlığının son günlerinde hizmetinde bulunan dervişine üç gün yanına kimsenin konulmamasını söylemiş. Kendisini ziyarete gelen Mevlânâ âşıkları ancak üçüncü gün huzuruna girmişler. Ziyaretçiler arasında bulunan ney üstadı Halil Can bey şöyle anlatıyor:

"Mevlevî âdâbı üzre musafaha eyledik. Hazret yorgun görünüyor, fakat tatlı tatlı musahabe ediyordu. Bir aralık bana: "Biraz ney üfler misin?" dedi. Emrini derhal yerine getirdim. Güzel gözleri süzüldü, zevkle dinledi. O gün ve ertesi gün bir kaç defa ziyaretine gittim. Her ziyaretimde ney üflemeğimi rica ediyordu. Ben çalışıyorum, o da lezzetle dinliyordu. Son ziyaretimde yine ney çaldım. Bitirdikten sonra:

- Halil Can! Dedi, Cenâb-ı Pîr bir rubâîsinde ne buyuruyor bilir misin?

*Bişnev ez ney çihâ çihâ mî gûyed
Esrar-ı nuhûfte-i Kibriyâ mî gûyed*

.....

Bi nutk u zebân Hudâ Hudâ mî gûyed

(Ney'in neler neler söylediğini dinle. Ney Allahın gizli sırlarını söylüyor, kelâmsız ve dilsiz olarak Allah Allah diyor.)

Halil Can! (Bişnev) dinle demektir. Hazret-i Pîr de Mesnevîsine bu kelime ile başladı. Dinle...

Bundan sonra şu Mevlevî gülbankını çekti:

Nefesler pâyende ola, demler safalar müzded ola, kulûb-ı âşıkân küşâde ola. Dem-i-Hazret-i Mevlânâ...

Bunu müteakip bütün âşıklara selâm eyledi ve bana "Helâllaşalım."dedi. Gözyaşlarımı tutamadım, ayaklarına kapandım. Helâllaşmayı uzak bir âtiye bırakalım, dedim. "Biz helâllaşalım da üst tarafını Allah'a bırakalım."dedi.

Otuz altı saat sonra Ankara'da vefatını öğrendim."

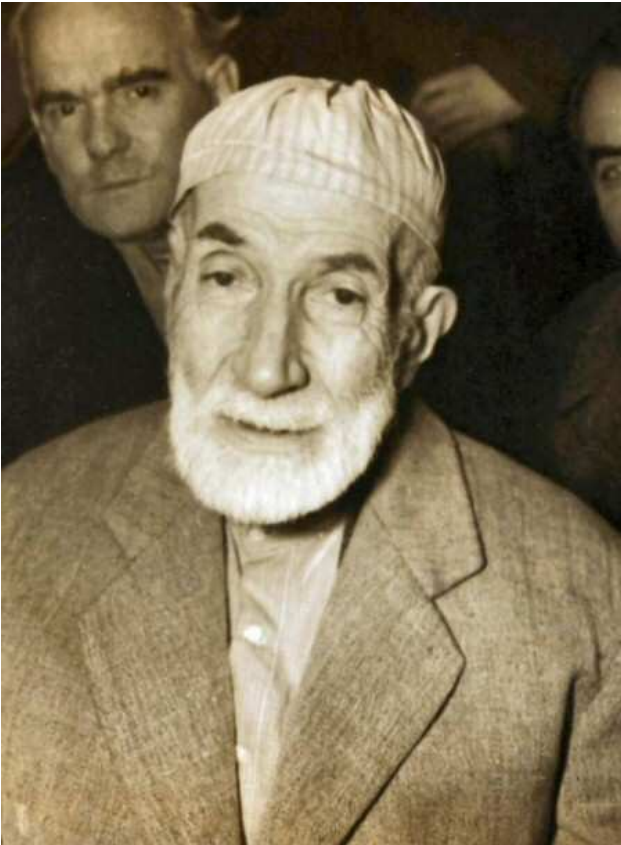
Merhumun yazılı vasiyetnâmesi şu mealdedir;

- 1- Kefenim bir bohça içinde dolaptadır. Param da şu dolaptadır.
- 2- Beni Sultan Selim imâmı Şükrü Efendi yıkasın, derhal Kur'ân hatmi yapılsın, bunlara ve diğer fikiraya bol bol para verilsin.
- 3- Bir zat tâyin edilerek kırk gün kabrimin başında Yâsin-i şerif okunsun ve memnun edilsin.
- 4- Cenazem Üçler kabristanında münasip bir yere defnedilsin.
- 5- Kitaplarım ve diğer eşyam satılarak bedeli hastahâneye, dergâha vesair hayır işlerine verilsin.
- 6- Hazır param üç bin liradır. Bir hac bedeli olarak muhafaza edilsin ve zamanında bir bedel gönderilsin.
- 7- Akrabalarım zengindir, benim terekemden bir şey almasınlar, icabederse kendi paralarından sarfederek benim için hayır, hasenat yapsınlar.
- 8- Kimseyi beklemeden cenazem hemen kaldırılınsın.
- 9- Kimseye borcum yoktur. Alacaklı olduklarımdan hak iddia etmiyorum. Alacaklı değilim, helâl olsun. Herkesten memnunum. Onlar da haklarını helâl etsinler.

Dede merhûmun cenazesi pek kalabalık olmuş. Arzusu veçhile Üçler mezarlığına götürülmüş ve orada kaderin garip bir cilvesi olarak Mesnevîhân Sıtkı Dede ile Rûhî Dede'nin arasında senelerden beri boş kalan yere defnedilmiş. İrtihâlîne yetişemeyenler fevc fevc Konya'ya gelerek kabrini ziyaret etmekte bulunmuşlardır.

İşte Mevlânâ'nın bendesi ve kendi tâbiriyle karıncası böyle göçtü.

Refii Cevat Ulunay-Milliyet

Kaynak : http://www.semazen.net/news_detail.php?id=1683